

ти вече незакачали Франкы-ты. Сынъ-тъ на Карла - Мартела Пипинъ Малый не ся благодарилъ съ достоинство-то на Маіоръ-домъ, та по съвѣтъ отъ голѣмцы-ты и по съгласіе отъ папъ-тж, кого-то почитали вече католъ изавитель на Божіѣ-тж волѣ, 752 г. въ Соасонѣ вѣнчалъ ся за царь, откакъ затворилъ въ монастырь законнаго царя Хылдерика III отъ племя Хлодовиково. Пипинъ - Малый утвърдилъ и възвысилъ дръжавъ-тж си и умрѣлъ съ 768 лѣто.

## Карлъ Великий

§. 52. Въ врѣмя-то, доклѣ царува Пипиновъ сынъ Карлъ, нарѣченъ Великий, Франкско-то царство достигнѣло до най-высокъ стѣпнь на славъ и могъщество. Испрьво Карлъ владалъ заедно съ брата си Карломана, нѣ кога той въ 771 г. умрѣлъ, Карлъ останѣлъ самъ да управлява Франкы-ты. Той ся показалъ великъ, както на бойно поле, така и въ мирно уреждане своѣ-тж дръжавъ. Први Лонгобарди-ти усѣтили силъ-тж на негово-то оржѣе. Лонгобарди-ти, народъ Германскый, подъ прѣводителя си Албоина 568 г. отняли отъ Византійскъ-тж Имперіѣ Сѣвернѣ Италіѣ. Тѣхни-ти царѣ славили ся по юначество и по войническый духъ; а главно-то имъ намѣреніе было да покорять цѣлѣ Италіѣ, а по това и Римъ; гдѣ-то тогава Епископи-ти умѣли да придобыѣтъ голѣмѣ власть. Въ 773 лѣто Лонгобардскый краль Дизидерій обсадилъ Римъ, и папа Адріанъ I, поискалъ отъ Карла помощь. Карлъ едва дочакалъ това и объявилъ на Лонгобарды-ты войнѣ. Дизидерій, като немогълъ да ся дръжи на поле противъ Карла, затворилъ ся у Павіѣ, гдѣ-то му была и Столица-та, нѣ 774 г. принуденъ быде да ся прѣдаде Карлу, кой-то присвоилъ Лонгобардско-то царство и поклонилъ папи Римъ и Равенскый